

Didkowski Zbigniew

ul. [redacted]

Zyciorys

[redacted] 4.11.1992r.

44

tel. [redacted]

pseudonim Didkowski Zbigniew.

Urodził się 18 lutego 1922 r. w Bendówce pow. Lida z ojca Mariana i matki Walentyny z Gizdów. Szkołę średnią i Liceum matematyczne ukończył w maju 1939 r. w gimnazjum Ksieży Marianów na Bielanach (W-wa ul. Kamieniec 81). Po wojnie w latach 1948-51 ukończył szkołę Inżynierską w Szerecinie (obecnie Politechnika szerecińska) gdzie uzyskał dyplom inżyniera mechanika o specjalności budowa statków.

Po złożeniu egzaminu maturalnego w maju 1939 r. został powołany do odbycia obowiązkowej służby pracy w Junackich Hufcach Pracy (Batalion JHP w Umiejowic) Następnie we wrześniu 1939 brał udział w kampanii wrześniowej, w Warszawskiej Brygadzie Obrony Narodowej (obwód kompanii w której był por. Pelkhe).

✗ Po rozkroku Brygady pod Włodawę wrócił do oblężonej Warszawy wraz z kolegą Krawcem Dzierżawskim (świadek I). Do oblężonego miasta dostaliśmy się kajakami pływając nocą Wisłą od Góry Kalwarii do mostu Kierbednia. Było to przed kapitulacją Warszawy 26.10.39 r.

Po kapitulacji powrócił do miejsca zamieszkania t.j. na Bielany.

Pod koniec roku 1939 zetknął się po prn koleżkę szkolnego Jerzego Cuziewskiego (późniejszy pseudonim organizacyjny "Zaklika") z organizacją o nazwie poegethowej MKOW (Narodowa Kłobowa Organizacja

45
Wojshowa) do której w tym czasie wstąpiłem.
W końcu roku 1940 na 1941 organizacja ta jak
i polkowice NOW (narodowa organizacja wojshowa)
zostały wcielone do NSZ (Narodowe Siły Zbrojne)
W NSZ rozpoznałem szkolenie na kursie
Szkoły Podchorążych Piechoty NSZ w batalionie
pud dowódcą kpt. Stanisławem Saluskiego
pseudonimem Sokółowski. Szkolenie zakończonym
otrzymałem stopień Kaprala - Podchorążego. Po czym
nadlat w SPP NSZ prowadzącym szkolenia wojshowe
na następujących turnusach na szereblu obcy drugim.
Szkolenia te trwały do połowy 1943r., kiedy to
zostałem wcielony do formującego się oddziału
partyzanckiego „Kunita” dla kadry podoficerskiej
celem uzupełnienia praktycznego szkolenia.
Oddział ten działał w Puszczy Kujawskiej (między
Białym Stolem a Sokółką). W styczniu 1944
przewróciłem do Warszawy w celu poddania się
operacji przepukliny którą dostaliśmy w oddziale
partyzanckim.

Do czasu wybuchu powstania warszawskiego
prowadziłem we własnym mieszkaniu na
Bieleńskich punkt rozdawczy prasy podziemnej
gazetki „Szaniec” i Biuletynu Informacyjnego,
oraz metryczny watek broń osobistą dla członków
swojej „piątki”.

Wybuch Powstania Warszawskiego zastał mnie
na Woli służąc przedostatkiem się na Stare Miasto
ale niestety nie odnalazłem kontaktu z żadnym

oddziałem NSZ (mimośiędziesiątka ze względu 46
na zbliżającą się Armię Czerwoną oddziały te nie
wystąpiły samodzielnie). Później obrony Starobolu
później starobolskiego powstania przy kurpnie Berp. AK
(nie posiadałem własnej broni, a dla oddziału
jej broniłem. Brałem udział w wielu
akcjach garstki przywódcy ewakuacji rannych).

Z tego okresu powstania podchorążego Józefa Kowalskiego
z Kurpni Berpniwiska. AK. (prezencja nie powstania)

Po upadku Starobolu nie zdecydowałem się ewakuo-
wać koczując na Mokotów i wraz z kilkuset
osobą grupą osób cywilnych zostałem przez
Niemców wywieziony do obozu w Pruszkach
Później skierowaniem naszej grupy do Pruszkowa
zostałem rozpisany z wagonem poczyniłem
się przedostać do Krakowa etapami na piechotę.
„Wyzwolenie” przez Armię Czerwoną nastąpiło
pod Radomskiem, a do Krakowa dotarłem
dopiero po wyzwoleniu.

Z bractwa lewicowego ujawniłem się
w Województwie Łódzkie Biuletynu
Publicznego w Krakowie. (Zaswiadczenie
Nr. 4583 z dnia 21 kwietnia 1947r.).

Jako uczestnik nie wystąpiłem po wojnie
ukoniecznym służby inżynierskiej w Sierpcu w 1951.
i zgodnie z nakazem pracy podjąłem pracę
w Rybniku Barce Rewolucyjnej i Dąbrowie
a następnie w 1962 przeniosłem się do górnictwa
w Świnoujściu. Od roku 1987 prezydentem

17 ma emerytury. Obecnie medal zamieszkały
w Świnoujściu

L. Drolle

